

Domov>Sprožitev sodnega postopka>Mediacija>**Mediacija v državah EU****Mediacija ES dalībvalstīs**

Italija

Tā vietā, lai vērstos tiesā, strīdu var atrisināt, izmantojot mediaciju. Tas ir strīdu alternatīvas izšķiršanas (SAI) veids, kurā mediators palīdz strīdā iesaistītajiem panākt vienošanos. Valsts iestādes un praktizējošie juristi uzskata mediaciju par īpaši efektīvu rīku.

1. Ar ko sazināties?

Itālijā mediacijas civillietās un komercietās sistēmu, kuras mērķis ir atrisināt strīdus par tiesībām, no kurām puses var brīvi atteikties vai tās nodot tālāk (*diritti disponibili*), ievieša ar [Likumdošanas dekrētu Nr. 28/2010](#).

Mediacijas pakalpojumus sniedz publiskas vai privātas mediacijas struktūras, kuras ir reģistrētas Tieslietu ministrijas mediacijas organizāciju reģistrā (*registro degli organismi di mediazione*).

Visu informāciju saistībā ar mediaciju var atrast [Tieslietu ministrijas](#) tīmekļa vietnē.

[Akreditēto mediacijas struktūru](#) reģistrs ir publicēts Tieslietu ministrijas tīmekļa vietnē.

Izmantojot reģistru, iespējams sazināties ar paša izvēlētu mediacijas struktūru un lūgt attiecīgās struktūras mediatoru pakalpojumus. Papildu informāciju var iegūt no katras attiecīgās struktūras.

2. Kurā jomā mediacija ir pieļaujama un/vai tiek visbiežāk izmantota?

Mediacijas struktūras var palīdzēt rast ārpustiesas vienošanos jebkurā strīdā civillietās un komercietās par tiesībām, no kurām puses var brīvi atteikties vai tās nodot tālāk. Itālijā mediacija ir obligāta pirms tiesvedības sākšanas strīdos šādās jomās: kopīpašums, lietu tiesības, sadalīšana, mantošana, ģimenes līgumi, finanšu noma, patapinājums, uzņēmumu finanšu noma, civiltiesiskā atbildība medicīnas un veselības jomā, goda aizskaršana presē vai citos masu medijos, apdrošināšana, banku sektors un finanšu līgumi. Šādos gadījumos pusei ir jāsaņem advokāta palīdzība. Mediacija var būt arī neobligāta, un pēc tiesas pieprasījuma vai pamatojoties uz kādu līguma noteikumu, ko iekļāvušas puses.

3. Vai ir jāievēro kādi īpaši noteikumi?

Noteikumi, kas reglamentē mediaciju civillietās un komercietās, pašlaik ir noteikti Likumdošanas dekrētā Nr. 28/2010 (kas grozīts ar 2013. gada 21. jūnija Dekrētiņumu Nr. 69, pārveidots par 2013. gada 9. augusta Likumu Nr. 98, pēc tam grozīts ar [2014. gada 12. septembra Dekrētiņumu Nr. 132](#), ar grozījumiem pārveidots ar [2014. gada 10. novembra Likumu Nr. 162](#) un ar [2015. gada 6. augusta Likumdošanas dekrētu Nr. 130](#)), un Ministra Dekrētā Nr. 180/2010.

4. Apmācība

Personai, kas vēlas kļūt par mediatoru, ir jāizpilda Ministra dekrēta Nr. 180/2010 4. panta 3. punkta b) apakšpunktā noteiktās prasības:

personai jāiegūst grāds vai diploms, kas pielīdzināms universitātes diplomam par vismaz trīs gadus ilgu studiju programmai, vai jāpieder profesionālai asociācijai vai organizācijai; jābūt pabeigušai vismaz divu gadu profesionālās pilnveides kursu, ko nodrošina Tieslietu ministrijas akreditēts izglītotājs; un divgadīgo profesionālās pilnveides kursu laikā viņai praktikanta statusā jāpieņem vismaz divdesmit mediacijas lietās.

Izglītotāji, kas izsniedz apliecības par to, ka mediatori ir pabeiguši nepieciešamos apmācības kursus, ir Tieslietu ministrijas akreditētas publiskas vai privātas struktūras, ar noteikumu, ka tās ir izpildījušas konkrētas prasības.

5. Kādas ir mediacijas izmaksas?

Kritēriji, pēc kuriem aprēķina atlīdzību par mediaciju (*indennità di mediazione*), tai skaitā maksu par procesa uzsākšanu un honorāru par mediaciju, ir noteikti Ministra dekrēta Nr. 180/2010 16. pantā.

Attiecīgās summas ir norādītas A tabulā dekrēta pielikumā. Tās ir dažādas atkarībā no strīda priekšmeta vērtības.

6. Vai iespējams nodrošināt mediacijas ceļā panāktas vienošanās izpildi?

Likumdošanas dekrēta Nr. 28/2010 12. pantā noteikts, ka gadījumos, kad visām mediacijā iesaistītajām pusēm palīdz advokāts, pušu un advokātu parakstītā vienošanās pati par sevi ir izpildāms instruments piespiedu izpildei pret īpašumu (*espropriazione forzata*), pienākumam nodot konkrētu īpašumu (*esecuzione per consegna e rilascio*), tāda pienākuma izpildei, kas saistīts ar darbības veikšanu vai atturēšanos no tās (*esecuzione degli obblighi di fare e non fare*), un tiesas noteiktas hipotēkas reģistrācijai (*ipoteca giudiziale*). Advokāti apstiprina un apliecina, ka vienošanās atbilst imperatīvajām normām un sabiedriskajai kārtībai. Visos pārējos gadījumos pēc vienas puses pieprasījuma protokolam pievienoto vienošanos apstiprina ar tiesas priekšsēdētāja dekrētu pēc tam, kad ir konstatēts, ka tā ir formāli pareiza un atbilst imperatīvajām normām un sabiedriskajai kārtībai. Tāda veida pārrobežu strīdos, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 21. maija Direktīvas 2008/52/EK 2. pantā, protokolu apstiprina tās tiesas priekšsēdētājs, kuras darbības apgabalā vienošanās jāīsteno.

7. Vai mediatoru datubāze ir pieejama bez maksas?

Pašlaik Tieslietu ministrija savā tīmekļa vietnē regulāri publicē mediacijas struktūru un katrā struktūrā reģistrēto mediatoru sarakstu.

[Šī ir saite](#), kas minēta 1. punktā; piekļuve tai ir neierobežota un bez maksas.

Lapa atjaunināta: 17/05/2023

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviešus kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datiem, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.